

Žrtev spovedne molčečnosti

Josip Spilman S. J.

Montmoulin so odve-
laj v celico za zatožene,
bila v samem sodnem po-
u. Ponudili so mu obed,
ga je po komaj dotaknil
položil v stran. "Če bi le
enkrat tega konec!" zdi-
in se na stolu nasloni ob
Od same žalosti in utru-
ti zaspi. Bilo mu je, kot
opil predenj z vencem sv.
Nepomuk, katerega je
krat od dneva aretacije
na pomoč. "Ali je to ve-
mage?" vpraša abbe svet-
Smehljaje mu ta odgovo-
se ne! Najprej trnjev ve-
In dobri župnik omahlji-
tri tenke vejice z dolgimi,
stimi trnji. Ni še prijel
ne, ko se prebudi in vidi
pred seboj svojega zago-
ka.
ni je pa vseh," pravi go-
Meunier, "da ste odmor-
li za spanje. Želim sa-
bi vas takega mogel po-
poročnikom; ta pogled
bolj gotovo prepiral o
edolžnosti kot pa vsi moji
i. Toda jaz vidim, da ni-
koraj nič zavili in še
pili. Okrepčati se mora-
pravna bo trpela goto-
polnoči in svojo molčo-
bo potrebovali. — No, do-
smo lahko še zadovoljni.
se nam ni posrečilo vse,
pa veliko. Dokazovanje
otnika za odsotnost cer-
kve sem pač nekoliko
i. In edini povod, ki ga
zločin skušal navesti, mu
praj odvzet. Izborno je
bil mali Karol. Zato mu
dal nov bankovec za 1000
ov. Taki mali prizori na-
dober utisek na porot-
Kratko malo, nado imam,
te poročeni. Na vse pa
no vendar biti priprav-
No, takih varovancev
se nisem imel: Vi znate
— Kaj sem vas hotel
ati—ali naj pokličemo na
je vašo častitljivo ma-
Pričakoval sem, da bo to
tožitelj. Slutim, da ni
ker se je bal, da bi žena
ehčala porotnikov."
božjo voljo, ne storite
Kako bi mogel jaz svoji
narediti tako žalost!
in vas pa, pomislite, da
rotnikov ne želim sočut-
apak pravico. Zame bi nič
menilo oprostene vsled
a, in ne vsled prepriča-
Zaradi mojega stanu mo-
letiti, da ostane moja čast
aknjena. Vse drugo mi
transka stvar."
oro. Stori bodemo vse.
lite!"
se zopet začne. Najprej
lišane one priče zatožen-
bi naj spričale, da je bil
na dobrem glasu. Stari
vi učitelj izpovedo, da
vedno vzgleden učenec;
odo povedati njegovi de-
Na njem niso nikdar
ti kakega nagnjenja do
ti, neresničnosti ali sko-
Glave tudi ni nikoli po-
ampak bil je čil, vesel
pripravljen pri vseh do-
h. Se boljše je bilo spri-
semeniškega vodje, ki
vedno poznal kot vseskozi
deževanega, pobožnega
ednega semenišnika ter
nika. Castitljivi župnik
Grange je rekel: "Zato-
sem imel skoraj deset
red očmi kot kaplana in
našel na njem le eno na-
bil je preveč vnet in imel
dobro srce za ubožce in
nar in s telesa svoje pe-
da sem ga moral večkrat
tri, ker na vse zadnje že
el sam zase spodobne ob-
Meni je neumljivo, kako
kdo imeti takega moža za
bnega umora in ropa."
čalo je nato več ubožcev

Žganci na fronti

Listam po svoji zbirki slik
iz prve svetovne vojne. Ustav-
ljam se rajši pri veselejših.
Pred mano je slika poljske
kuhinje, razdelitev menaže.
Kot posebno redkost imam na-
slikanega celo pujska, ki je bil
prispel k četi brez živinskega
potnega lista, brz plačanih
taks in raznih priznanc. Dne-
vi so mu bili šteti. Moral je v
klobase, ki so jih vsi občudo-
li. Edino čudno se mi je zdelo,
kako je mogel mesar napravi-
ti iz prašiča, ki ni tehtal čez 70
kilogramov, tolikšno množino
klobas. Temu bi se še celo
oštir Dominik čudil. Moj slu-
ga, ki je znal marsikaj, mi je
razložil takole: "Če bi te klo-
base imele dar govora, bi kru-
lile, hrzale, mukale in morebi-
ti tudi rigale." Dober tek!
Preselili so nas na gališko-
ukrajinsko mejo, v Zbriz ob
reki Zbruču. Vas je že na
ukrajinskem bregu reke, vsa
je razdejana in je morala šte-
ti kakih tisoč duš. Pravoslav-
na cerkev, župnišče, graščina
in hiša židovskega trgovca so
še kot razvaline kazali znake
nekdanje veličine, celo razko-
šja. Fronta se vije od levega
brega Zbruča ob robu graščin-
skega parka, čez židovsko po-
kopališče, ob cerkvenem zidu
in dalje ob robu vse vasi zopet
k reki. Pokopališče in okolica
cerkve sta bili najbolj izpo-
stavljeni sovražnemu ognju.
Židovsko pokopališče! Kako
mirno in mehnično so moji de-
čki kopali strelske jarko preko
njega. Vsak čas je pogledala
kaka lobanja v jarek. Hladno-
kavno so pobirali kosti in jih
premeščali "po službeni potre-
bi" na drug kraj. Šest mesecev
poprej so se bili tu hudi boji.
Zato je bila tudi vsa vas raz-
dejana in odnesli so vse, kar
se je dalo premakniti. Kljub
temu so moji dečki stikali po
razvalinah. Vse se še da upo-
rabiti, kos šipe, tram, deska,
vrata, železna plošča za štedil-
nik, predvilo. Celo domač mo-
tovoz se je našel in kmalu je na-
stala mala domača vrvarska
industrija. Moj sluga je seve-
da najpridnejše stikal in nje-
gov uspeh je bil: šivalni stroj
dobra zajemalka, miza, lonec
in vreča neke sive moke, zmle-
te na žmrlje.
"Če to?"
Dečko ni poznal ajdove mo-
ke! Ajdovi žganci! Moje sa-
nje. Kaj, ko bi napravili en-
krat pristne ajdove žgance,
pristne prleške hajdinske
žganjke. Mleko, smetana bi se
že kje staknilo. Torej, hajd na
delo! Toda kako? Žganjce je-
sti je lažje, kakor pa kuhati
jih. S "puršem" sva vsula ajd-
dove moke v krop in mešala,
mešala. Nastala je iz tega ne-
ke vrste kaša, ki na noben na-
čin ni hotela skozi goltanec.
Iznajdljivi sluga je vsul ajd-
dove moke v mrzlo vodo in potem
vse skupaj mrcvaril na ognju,
primešal je mleka, smetane,
toda žgancev le ni bilo, toda ne-
ke vrste fini omet za stavbe.

Sluga je trdil, da je bila ta
godlja dobra po enem in dru-
gem načinu, posebno ko je še
pridejal sladkorja, toda moj
prleški čut se ni mogel strinja-
ti s tem. Kaj sedaj? Pisati
sestro! Po dolgih šestih dneh
pride zaželjeni recept:
"V sredino lonca z vrelo vo-
do nasuj ajdove moke tako, da
se iz nje napravi kepa. Čez pet
minut ko obrni in čez nadalj-
nih pet minut napravi v kepo
luknjo! Po nadaljnjih desetih
minutah odlij odvisnjo vodo
(!!!!) in mešaj na ognju. Glej
da ne odliješ preveč vode, si-
cer bodo žganci pregosti in se
dajo popraviti z dolivanjem.
Glej, da ne odliješ premalo vo-
de, sicer bodo žganci prerediti
in tvoj fabrikat bo "terrabo-
na," zidarski omet in ne žgan-
ci."
K sreči sva imela s slugo do-
volj moke, sicer bi je nama
zmanjkalo s samimi poskusi.
Da je bil naš fabrikat po toli-
kih poskusih izvrsten, je umev-
no. Dragim bravcem in blar-
cem pa svetujem, da se čim-
preje nauče kuhati žgance, da
ne doživite takega razočaranja
kakor jaz. Hudo je biti pri
studencu, če ne moreš do vode.
Da pa svojo umetnost v ku-
hanju žgancev, kakor tudi raz-
umevanje zanje še bolj izpo-
polnite, se izvolite po vojni
kdaj potruditi v Perlekiyo, da
vam naredite tam prave pristne
hajdinske žganjke, tresoce se,
rahlje, zabeljene z mastjo in
smetano (ne smejte se, Prleki
že vedo, da je ta mešanca za-
bele dobra!), tako, da sede
žganci dva prsta globoko v za-
beli. Naj vam jih mama ne ser-
vira na posebne krožnike: vsa
skleda mora na mizo in vsi
zajemajo iz nje.
H koncu še dober nasvet:
pridno jej, da si čimprej na-
rediš jamo do zabele na dnu.
Potem razširi jamo, da se ste-
ne ob njej zvrnejo v sosedovo
jamo. Potem ti je pot do zabe-
le prosta. Tvoj sosed pa ima
posla dovolj s kopanjem nove
jame, da se ponovno dokop-
lje do zabele. Med tem pa si ti
svoje žgance do dobrega izko-
pal. Gladki so in polzki, da
gredo kakor po smučeh v želo-
dec. Sosed te zavida, ti pa
skrivaš svojo škodoželjnost
pod krinko kulture in vzgoje.
Pa naj bo! Danes tebi, jutri
meni. (C. R.)

Slovensko časnikarstvo na Primorskem

Bazovica. — Ob stoletnici pr-
vega slovenskega časnika se mo-
ramo tudi s spoštovanjem spo-
mniti tistih slovenskih časnikov,
ki so v tej dobi zaživel in umi-
rali v naš ožji domovini. Komaj
nekaj let potem, ko je izšla pr-
va številka "Novic," sta tudi v
Trstu bila spočeta dva prva slo-
venska časnika — "Slavjanski
Rodoljub" in "Jadranski Slav-
jan." Pisana sta bila v sloven-
ščini in hrvaščini. Prinašala sta
slovstvene in zabavne stvari po-
leg čisto trgovskih. To pa radi
hrvaških trgovcev, ki so bili njih
glavni podporniki. Tudi kasnej-

ši časniki se niso ukvarjali s po-
litiko. To je storila šele Maru-
šičeva "Domovina" (1867) v Go-
rici, še v večji meri pa Lavriče-
va "Soča" (1871) in tržaška
"Edinost" (1876). Prvi sloven-
ski delavski list "Slovenski de-
lavec" smo Slovenci dobili leta
1884.
Znanstveno revijo svoje vrste
in svoje vrednosti je imel Mah-
ničev "Rimski Katolik" (1888-
1896), ki je vzbujal silne vihar-
je političnega trenja in zanesel
med Slovence popolno ločitev
duhov. Leta 1911. je pričela iz-
hajati v Gorici znanstvena revija
"Veda," ki je bila s svojimi za-
kulturo zelo pomembnimi raz-
pravami v čast ne samo Gorški,
pač pa vsej Sloveniji. "Slovan-
ski Svet" v Trstu se je odločno
zavzemal za slovensko orienta-
cijo Solvencev.
Poleg Trsta in Gorice sta iz-
dajala časnike tudi Idrija (Jed-
nakopravnost, Naprej, Vestnik
sokolske župe) in Postojna (No-
tranjec).
V prvi svetovni vojni so neka-
teri listi na Primorskem zaradi
vojnih dogodkov prenehali izha-
jati. Ko pa se je gospodarsko
življenje leta 1918 obnovilo, je
vse kazalo, da bo slovensko časo-
pisje ponovno in s podvojeno si-
lo zaživel. Imeli smo poleg
dveh glavnih političnih časopi-
sov, "Edinost" in "Goriške Stra-
že," dober družinski list, izvr-
sten mladinski; ženstvo je imelo
svoje glasilo, učitelji, duhovni-
ki, pravniki, dijaštvo in obe pro-
svetni zvezi. Da so bili ti listi
na višni in tudi priljubljeni, go-
vori dejstvo, da so se nekateri
preselili v Jugoslavijo in so bili vse
do začetka sedanjje vojne v svo-
jih strokah na vildnem mestu.
Italijanska vlada je izdajala
nekaj italofilskih in fašistovskih
listov, ki so pa bili sploh brez
pomena ("Nova doba," "La ca-
micia nera").
Kmalu pa je pričel fašistovski
pritisk. Uničevanje slovenske
pisane besede je začelo s podi-
vanimi napadi in zaplembami.
Izšel je zloglasni dekret (15. ju-
lija 1923), ki je pooblaščal
oblast, da po dveh opominih od-
stavi urednika in ustavi list. Za
povrstjo so padali: "Čuk na pal-
ci," "Novice" (1926), "Edinost,"
"Goriška Straža" (1928). Faši-
sti se pa tudi s tem niso zadovo-
ljili. Izšla je uredba, da morajo
biti vsi uredniki vpisani v faši-
stovskem sindikatu. Tako so v
začetku leta 1929 izginili še ost-
ali slovenski časniki. "Novi list"
in "Družina" sta živel še do
novembra 1930 in ž njima je
sploh prenehalo slovensko časo-
pisje na Primorskem.
Slovensko Primorje je od leta
1849, ko je izšel prvi časnik na
Primorskem pa do leta 1930, ko
je bil zadnji nasilno ustavljen,
ustvarilo dva dnevnika, tri po-
tednike, 26 tednikov, štiri liste,
ki so izhajali trikrat mesečno,
27 polmesečnikov, 49 mesečni-
kov in 5 ostalih. Skupno je to-
rej dalo slovensko Primorje 116
časnikov in revij v zadnjih 80
letih. Delež primorskih Sloven-
cev pri slovenskem časnikarstvu
je torej časten in če bi bil ta del
slovenske domovine svoboden,
bi bil še mnogo večji.

DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice
ZA POSLOPJ V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Dekleta in žene

za lahka tovarniška dela
48 ur na teden
Poln ali samo delni čas
Dnevno delo
Plača od ure in plača od kosa
Zglasite se
F. Zimmerman Co.
W. 110th St. & Berea Rd.

(184)

LATHE OPERATORJI

in učenci

INSPEKTORJI

Plača od kosa

52 ur na teden

MAŠINSKI OPERATORJI

in učenci

PREVAŽALCI S TRUKI

Plača od kosa

in visoka plača od ure

Ohio Piston Co.

5340 Hamilton Ave.

(183)

Moške in ženske

splošna tovarniška
dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
ljanstva. Nobena starost ni
omejena, ako ste fizično spo-
sobni opravljati delo, ki ga nu-
dimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(x)

NAM JE DOVOLJENO

najemati pri vratih

Mi potrebujemo

HORIZONTAL IN VERTICAL

BORING MILL OPERATORJE

ARC VELDERJE

(poln ali delni čas)

ENGINE LATHE OPERA-

TORJE

DETINNERJE

Mi plačamo dobro mezdo od ure.

Bonus od produkcije, poseben

bonus

Mi apeliramo nas vas, ker vi

živite prav v tej okolici in

mislimo,

da ker lahko hodite na delo ter

se tako izognete dolgim uram na

ulični železnici, da je to velika

prednost.

Johnston & Jennings Co.

877 Addison Rd.

blizu St. Clair

(185)

CLEVELAND GRAPHITE BRONZE CO.

(8/7-9-11-21-23-25)

MAKE EVERY
PAY DAY
BOND DAY
JOIN THE PAY-ROLL
SAVINGS PLAN

MALI OGLASI

Soba se odda
Odda se opremljena soba za
moškega; \$3 na teden in si la-
ko tudi kuha. Zglasite se na 996
E. 64. St. (183)

Iščejo stanovanje
Slovenska družina išče stano-
vanje 6 ali 7 sob, ali hišo za eno
družino. Kdor ima kaj primer-
nega, naj pokliče EXpress 1262.
(183)

Stanovanje iščejo
Tri odrasla dekleta in mati
iščejo stanovanje 5 ali 6 sob.
Rade bi stanovanje kot hitro
mogoče. Kdor ima kaj primer-
nega naj pokliče EXpress 2476
po 3:30 popoldne. (185)

Gornji zemljevid nam kaže bojno linijo redeče armade, ki se vali preko Poljske za
beževimi Nemci na več kot 50 milj dolgi fronti. Ko boste gledali ta zemljevid, so ruske
armade že daleč naprej od zgoraj zaznamo vane črte.

SHOOT STRAIGHT
With Our Boys
BUY WAR BONDS

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Elizabeta se je hotela vstati, toda od strahu premagana se zgrudi nazaj na sedež, ko je Jozua pri vozu odprl vrata in vstopil v njega.

"Nič se ne bojte in sedite mirno, Mr. Wilson se pelje z nami v mesto," jo tolaži državni odvetnik z nekako priljubljenim glasom.

"Ne, ne, pustite me proč! Jaz nikakor ne morem ostati tukaj v tem vozu v Jozuatom skupaj," kriči vsa prestrašena Elizabeta z obupajočim glasom — "on je tisti, kateri me je pograbil z njegovo okrvavljeno roko, — on je tista neusmiljena, kruta oseba, katere me je pahnila v strašni, divji prepad!" —

Jozua se zasmije napol tiho, toda prav po peklensko tako, da je njegov smeh moral vsakega človeka, kateri vsebuje svoje srce na pravemu mestu pretresti v mozek. Toda to ni bilo nič novega pri njemu, ker ta njegov divjaški, mozek pretresujoči smeh je bil pri njem že v navadi, kadar je zamogel kako osebo v nesrečo pripraviti.

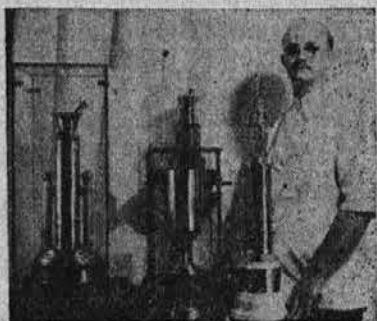
Voz prične zopet dalje drčati in sedaj v tako strašnem galopu, da, ko je hotela Elizabeta na njeno stran voza vrata odpreti, pade od prevelikega tresenja voza nazaj na sedež. Jozua se prisede k Mr. Stuartu.

WIDGOY'S PHOTO STUDIO

485 East 152nd St.

Se pripravljamo za izdelavo vseh vrst slik po zmernih cenah. Odprto ob nedeljah.

Zaprta ves dan ob sredah.

Imate zdravniške predpise?

Ko vam zdravnik predpiše zdravila, je važno, da so ista skrbno in pravilno sestavljena. Naša lekarna je za natančno in dobro sestavo zdravniških predpisov, prejela že štiri trofeje. Prinesite vaše predpise k nam.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer. Zaprta ves dan ob sredah.

Rodney Adams Heating Service

Dajte si osnažiti svoj furnez zdaj. Mi popravljamo in zacementiramo furneze. Imamo dele za vseh vrst furnez.

Instaliramo tudi nove furneze ter instaliramo pihalnike (blowers). Instaliramo termostate na furneze za premog ali plin.

Ekspertna postrežba na vseh vrst opreme.

KE 5461

21601 Westport Ave.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescription Specialists

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ENdicott 4212

in," reče Jozua porogljivo, "ali ne vidite, da nasproti vas sedi vaš zaščitnik državni odvetnik Stuart, — in da se nahajate v njegovem vozu?"

"Z vami se nikakor nečem voziti v enem vozu," reče Elizabeta proč obrnjena od njega boječe, "bojim se vas kot steklega psa, v vaši bližini biti se mi stoji! Kjer se nahajate vi, tam preti vedno strašna nesreča!"

Jozua vrže pobliskovito svoj pogled na poleg sebe sedečega Mr. Stuarta v sporazumljenje, katero bi se imelo glasiti: Vidite, da se moje besede uresničijo, katere sem vam včeraj govoril, da je ona v resnici že napol zblaznela!

Elizabeta se je morala pokoriti, morala se je v svojo strašno usodo udati, akoravno se je tako grozno bala navzočnosti tega krutega Jozuata; obsedela je s svojim malim revnim Tomom v naročju mirna in njene misli so splavale v duhu proti omenemu, katerega je vedno tako strastno ljubila.

Konji so drveli dalje in vedno hitreje tako, da uboga Elizabeta nikakor ni mogla misliti na kako rešitev, da bi z otrokom skočila v temu strasnemu diru raz voza.

Tesno pred mestom San Franciscom zavije voz z deželne ceste na neko stransko ozko cesto, katere je vodila v predmestje San Jago.

"Prosim vsmiljenje Mylord, — se obrne Elizabeta v smrtnem strahu proti Mr. Stuartu, "kam se peljemo po ti stranski zapuščenosti cesti?"

"Hitro, prehitro boste vse izvedeli," odgovori državni odvetnik z mrzlim toda mirnim glasom, "kmalu smo na cilju."

"Vi ste mi častno boljubil, da me popeljete k Sir Edwardu — ali pridemo mogoče po ti zapuščenosti cesti do Sir Edwarda Wilson?"

Voz se je jel približevati velikemu zunaj predmestja stoječemu poslopju, katero je bilo okrog in krog velikega dvorišča in vrta z debelim in visokim zidom obzidano.

V tem debelem zidu so se nahajala velika železna vrata. To veličansko obzidano poslopje je napravilo na vsakega zdravo mislečega človeka nekaj čudni vtis, da si je mogel misliti, da je to poslopje bolj podobno kakim kaznilnici, kot pa privatnemu poslopju. —

Toda Elizabeta ni še mogla doseči nič slutiti, kam da jo hočejo zapeljati.

Kmalu nato postoji voz pred velikimi železnimi vrati.

"Stopite iz voza," reče z mirnim glasom Mr. Stuart Elizabeti.

"Prosim vas, kje se nahajamo sedaj?" vpraša Elizabeta vsa blede in prestrašena.

Jozua odpre vozna vrata in izstopi.

Sedaj zapusti tudi Mr. Stuart z Elizabeto voz. Takoj nato pa pritisne državni odvetnik na vratih nahajajoči se gumb od električnega zvonca. Bil je z Jozuatom in Elizabeto na cilju.

Blaznica v San Jago.

Ko je električni zvonec zazvonil, so se odprla velika vrata tega mirnega poslopja.

Neki paznik, ali služabnik se prikaže in koraka preko velikega dvorišča k velikim železnim vratom. Nosil je v eni roki veliko množino ključev nabranih na žici. Sedaj je zagledal kočijo odzunaj in poleg nje državnega odvetnika z nekim gospo-

dom in eno dekle, ali mlado ženo, katere pa je držala v naročju malega otroka.

Stopi k železnim vratom in jih odpre, medtem pa se spoštljivo odkrije pred Mr. Stuartom.

"Naznanite me," zapove državni odvetnik in s sporazumljivim pogledom s paznikom se obrne proti gospi z malim otrokom, nato pa stopi on prvi na dvorišče.

"Bom li tukaj našla Mr. Edwarda Wilson?" se borne vprašujoča Elizabeta proti služabniku.

"Jaz vas bom takoj naznanil," odgovori vprašani služabnik.

Nato vstopi tudi Elizabeta s svojim otrokom na veliko, in ravno sedaj v ti uri neobljudeno dvorišče.

Najzadnji je sledil Jozua, kateri pa je mimogrede stisnil služabniku zlatnik v roko, služabnik pa se mu v zahvalo za podarjeni zlatnik nalahno prikloni.

Takoj nato pa se velika železna vrata zopet zapro.

Mr. Stuart je stopal prvi k odprtim vratom poslopja.

Tudi vsi drugi se sedaj podajo preko širnega dvorišča k ti veliki hiši.

V Elizabeti je še vedno upanje živelo, da bo tukaj Edwarda našla, ali vsaj svojo pravico dokazati zamogla. Navzočnost državnega odvetnika je še vedno jako vplivala na Elizabeto, tako da je za trdno upala najti tukaj zaščite. Ona ni popolnoma nič pogledala Jozuata in je stopala z Mr. Stuartom v hišo, v katero je šel tudi Jozua in služabnik.

Sedaj so se pa tudi hišna vrata trdno zapahnila.

Notranjščina tega veličanskega poslopja je napravila na človeka nekaj čudni vtis. Neki široki in visoki hodnik vodi k velikim masivnim trdnim zaprtim vratom, katere so se v ozadju tega hodnika nahajale in so vse druge dele od tega strasnega poslopja v pritličju nahajajočih se sob ločile, in skozi te močna vrata se je lahko prišlo zopet na drugi hodnik in poleg ležeče sobe.

Služabnik odpre vrata in spusti nje najprvo Mr. Stuarta in potem njegovo celo spremstvo v neko visoko in veliko sobo vstopiti v kateri se je nahajalo ogromno število stolov krog in krog te sobe.

Nato pa se poda on v poleg ležečo sobo, katere pa je izgledala kot kaka uradna soba. Omare s knjigami in drugimi uradnimi akti stoje vse naokrog sten in v sredini te sobe je stala velika pisalna miza pri kateri je sedel precej postarani in kumerni mož, kateri je imel dolge, toda že čisto bele lase. Njegov obraz je bil gladko obrit, toda vseeno je izgledal kot stariček okoli sedemdesetih let.

Ta mož je bil Mr. Andrew, ravnatelj tega zavoda za umobolne iz San Jago in je bil že doigo vrsto let kot gospodar v njem.

Pri neki drugi pisalni mizi poleg okna se je videlo zopet drugega mlajšega moža stati in nekaj vpisovati. Ta mož pa je bil zdravnik Pimbrocke te umobolnice.

"Ali ste napisali pojasnilo za sorodnike od lady Brown, tovariš?" vpraša ravnatelj, "ker tega pojasnila že z nepotrpežljivostjo pričakujejo. Ste pa tudi omenili, da je bolezen neozdravljiva?"

"Jaz sem ravno pri tem delu, in ga bom kmalo končal," odgovori mirno Pimbrocke, "tukaj se gre za neko veliko svoto dedščine."

"To nas nič ne briga, moj ljubi zdravnik, lady ostane tukaj pri nas in mi dobimo radi nje letno rento tri tisoč dolarjev."

V tem trenutku pa vstopi služabnik v sobo in naznani državnega odvetnika ter njegove spremljevalce.

"Pusti vstopiti Mr. Stuarta in njegove spremljevalce," zapove mali suhi možiček z dolgimi belimi lasmi, in izgledal je z njegovimi potezami na obrazu, kot bi bil sam blazen. Govori se in tudi se lahko potrdi, da so zdravniki v umobolnih zavodih vedno v veliki nevarnosti, ker imajo dosti zaopravičiti z umobolnimi ljudmi, ter da tudi sami lahko pri tem delu zgube pravi um.

Mr. Andrew se vstane pri vstopu državnega odvetnika in mu gre nasproti. Oba gospoda sta si bila stara prijatelja; to se je takoj opazilo, ker stisnila sta si prav toplo roke.

"Tukaj imam eno bolno ženo Mylord," reče Mr. Stuart jako previdno ravnatelju omenjenega zavoda.

Elizabeta, katere je držala svojega otroka v naročju stopi sedaj v sobo in si je predstavljala da se nahaja kje v kaki sodnji, ali kaki drugi posredovalnici.

Jozua ji je takoj za petami sledil.

"To je Mr. Jozua Wilson iz države Nevada," prdestavlja državni odvetnik preje omenjenega ravnatelju, takoj nato pa pokaže z roko na Elizabeto, "ta tujka pa se izdaje za soprogo Sir Edwarda Wilsona; ker se pa meni to besedenje te ženske nevrjetno vidi, bi vas vljudo prosil, da se to preišče."

"Mylord," se obrne Elizabeta sedaj vsa obupajoča proti ravnatelju, "lepo vas prosim, akoravno vas ne poznam vzemite me v varstvo pred onim možem tam! Ta Jozua Wilson me zasleduje in preganja vsepovsod! To je tisti Jozua, kateri me je vrgel če zskalovje v strašni Creeck prepad!"

Zdravnik Pimbrocke se obrne pri teh besedah in njegov srepi pogled obvisi na Elizabetinem obličju.

"Kakor sem že preje omenila, vas prosim prav lepo ščitite me predvsem pred tem krvoločkom!" govori Elizabeta in s tem govorjenjem si je še večje gorje zadala na ramena, ker navzoči gospodje so bili sedaj še bolj uverjeni, da imajo pred seboj zblaznelo žensko. Bodite pa tudi toliko prijazni in pošljite kako osebo po Sir Edwarda Wilsona! Jaz sem Elizabeta Wilson iz države Nevada, ter sem soproga sina kralja srebra!

Vsa situacija je postajala vedno bolj zagonetna! Vendar pa se ni Mr. Andrew, ravnatelj tega zavoda pustil nikakor motiti z njegovim opazovanjem, ker imel je že dolgoletno prakso z raznovrstnimi zblaznelimi bolniki.

"Tako, tako," pripomni on, "vi ste toraj soproga sina srebrnega kralja. In ta otrok tukaj?"

"To je otrok Sir Edwarda Wilsona," pripoveduje Elizabeta, "Prosim vas, pustite ga sem poklicati—ali je že mogoče tukaj?"

Ravno v tem trenutku se ne nahaja Mr. Edward Wilson tukaj," odgovori ravnatelj ravnodušno, "vendar pa se strpite nekoliko, jaz ga pustim poklicati."

"Sir Edward je v San Franciscu Mylord!"

Jozua stopi medtem s Stuartom k zdravniku Pimbrocke. Nekaj so jako natiho govorili. On je pokimal s svojo glavo v zadovoljstvo.

"Usmilite se me Mylord, oprostite me tega nevarnega moža tam," prosi Elizabeta, medtem pa njen boječi pogled kaže proti Jozuatu, "on me zasleduje, on bo tudi tukaj glavna zapreka, da ne bom našla mojega ljubega Edwarda. Ali ko

ga enkrat najdem, me naj oni Jozua Wilson delovati hočem da ga zadene zaslužena gorje katerega pravil ta grozoviti bo dalo nikoli dovolj ti."

(Dalje prihoda)

BE 1000 WITH YOU

10

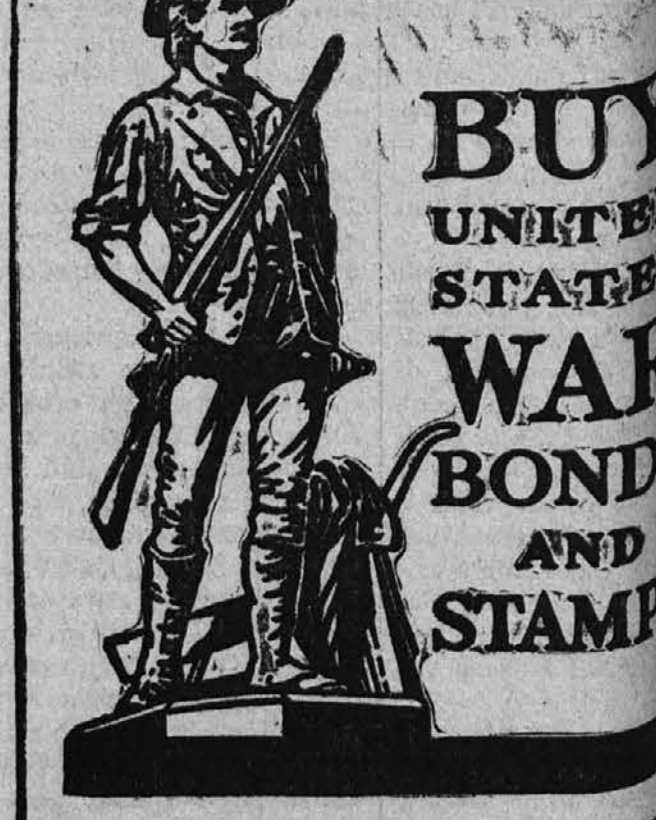
BUY WAR

FATS FLEA AWAY

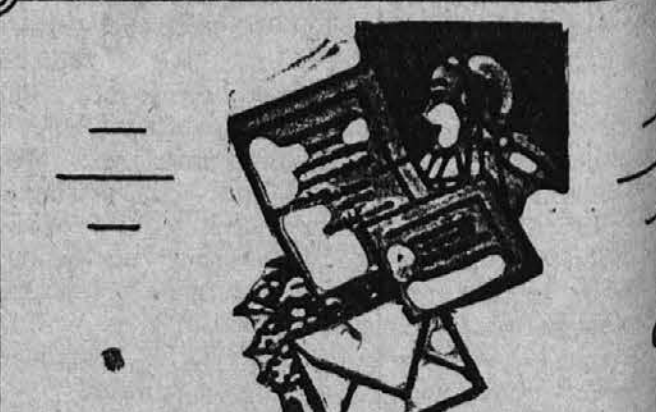

Jean Michele Dunne, aged 5, is all for fat conservation and interest in the fat that is saved in her home because she taught the uses that are made of it. Insecticides, she explains, require used fats, and are necessary to protect on the battle fronts from disease-carrying insects.

FOR VICTORY

ŽENINI IN NEVESTE

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmernih cenah. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnder

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO . . . POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini